

РЕШЕНИЕ

№ 498

гр. Плевен, 20.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесети септември през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Красимир М. Димитров

при участието на секретаря ПЕТЯ СП. КАРАКОПИЛЕВА
като разгледа докладваното от Красимир М. Димитров Административно
наказателно дело № 20214430201301 по описа за 2021 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид
следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 19-0938-004355 от
23.08.2019 г. издадено от *** Сектор „ПП“ – гр. Плевен към ОДМВР – гр.
Плевен, с което на осн. чл. 53от ЗАНН и 183, ал. 2, т. 1 от ЗДвП на ВЛ.
АНДР. К., с ЕГН: ***** от *** е наложено административно наказание
- глоба в размер на 20 лева, за нарушение по чл. 98, ал. 2, т. 2 от ЗДвП.

Жалбоподателят редовно призован, се явява лично и с процесуален
представител адв. М.М. от АК – Плевен.

В проведеното открито съдебно заседание адв. *** поддържа жалбата и
навежда аргументи и доказателства в подкрепа на искането си за отмяна на
наказателното постановление.

Ответната страна по жалбата ОДМВР – гр. Плевен, редовно призовани,
не се представляват.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира и приема за установено следното:

Жалбата е **допустима**, предвид обстоятелствата, че е подадена от санкционираното лице, в законоустановения 7-дневен срок от връчването му на оспореното наказателно постановление.

Разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**.

С акт за установяване на административно нарушение № 4355 /с коригирана дата/ е било констатирано, че

На 09.07.2019 г. около 09:40 часа в ***, като собственик и водач на лек автомобил „***“, с рег. № ***, паркира на горепосочения адрес в непосредствена близост до входа на жилищната сграда и затруднява достъпа до входа.

-нарушение по чл. 98, ал. 2, т. 2 /няма посочен закон/

Описаната фактическа обстановка безспорно се установява от незаинтересованите и безпротиворечи както сами по себе си, така и едни спрямо други относно горните факти и обстоятелства, показания на свидетелите М. ПЛ. Н. и ВЛ. АНДР. К., и от писмените доказателства по делото.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на жалбоподателя, както и като съобрази разпоредбите на закона, намира жалбата за **ОСНОВАТЕЛНА**, като съображенията за това са следните:

Съдът счита, че описаното в АУАН и в издаденото НП деяние на жалбоподателя несъставлява нарушение на чл. 98, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, каквато правна квалификация неправилно е била дадена и от актосъставителя, и от административно-наказващия орган.

На първо място следва да се отбележи, че и в АУАН, и в издаденото въз основа на него НП липсва посочване на каквито и да е факти как паркираният от жалбоподателя автомобил в случая, е пречел на останалите МПС-та до

достъпа до жилищната сграда.

Независимо от тази фактическа непълнота, по делото безспорно се установи – от цитираните по-горе показания на свидетелите М. ПЛ. Н. и ВЛ. АНДР. К. и от снимковия материал представен в съдебно заседание от страна на жалбоподателя, че по начина, по който е бил паркиран автомобила му до входа на жилищната сграда, затруднява достъпа до нея на другите автомобили, както и че не е пречел нито при излизане, нито на влизане в задблоковото пространство, а дори не е пречил и на маневри пред него от други МПС-та.

В показанията си свидетелите сочат, че този вход, който е за задблоковото пространство се ползвал за достъп до входа на складовото помещение на магазин.

Предвид изложеното, съдът приема, че по делото не се събраха доказателства, които по един безспорен и категоричен начин да установяват, че жалбоподателят действително е извършил нарушението, за което му е съставен акта.

От показанията на свидетелите се установява, че мястото, на което е бил паркиран автомобила представлява зад блоково пространство и автомобила не е бил паркиран така, че да пречи на достъп до входа, а от представената снимка от страна на жалбоподателя се установява, че няма складово помещение на магазин и няма поставена табелка „изход“, и на мястото, където е бил паркиран автомобила няма постройка с такъв статут „склад на магазин“.

Отделно от това се установи, че този автомобил е бил паркиран в двора на частен имот – сградата, в която живее жалбоподателя, което паркиране не попада в хипотезата на чл. 98, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, в която са изброени лимитирано забранените за паркиране места - платното за движение, тротоара, непосредствено пред входовете на жилищни сгради и гаражи, когато това затруднява достъпа до тях.

По делото от страна на жалбоподателя се приложи като веществено доказателство фотоснимка, отразяваща извършеното нарушения. Последната

не е изготвена по реда на НПК и не представлява вещественно доказателствено средство по смисъла на чл. 125, ал.1 от НПК.

Съдебната практика обаче приема, че случайно създадените фотоснимки, видеозаписи и т.н., които отразяват или съдържат информация за обстоятелствата, включени в предмета на доказване по чл. 102 от НПК, следва да се третираят като веществени доказателства по смисъла на чл. 109, ал.1 от НПК, тъй като представляват предмети, върху които има следи от престъплението /в този смисъл изрично е Решение № 390/02.10.2009 г. по н.д. № 393/09 г., II н.о. на ВКС/.

На следващо място, от доказателствата по делото пред районния съд не е установено, кога е съставен актът за процесното нарушение.

Видно е от приложения по делото АУАН, същият съдържа поправка на датата на неговото съставяне, извършена с химикал, като е отбелязвано да е съставен на 12.08.2019г., вместо на 09.07.2019 г., каквито са данните за извършване на нарушението в акта. За авторството на тази поправка в акта не е налице отбелязване.

Поправката не е подписана нито от актосъставителя, нито от нарушителя, както и не е посочено името на лицето, направило корекцията. Забележка или посочване на автора на записа, както и причините за този запис, не са отразени върху съставения АУАН. По никакъв начин не е направено удостоверяване относно лицето, времето, мястото и причината за тази корекция.

Предвид гореизложеното, съдът приема извършените поправки в АУАН за съществено процесуално нарушение, допуснато в хода на административно-наказателното производство от наказващият орган, което прави обжалваното НП незаконосъобразно, водещо до отмяната му.

Поправки и дописвания, без да има изрично отбелязване на причината, която е наложила това, и без те да са внесени и в двата екземпляра на АУАН е недопустимо. С изданието АУАН се слага началото на административно-наказателното производство, поради което същият следва да е написан ясно и да не съдържа съмнения, в която и да е част.

Изписаните дати и положените подписи се явяват част от съдържанието на акта, по смисъла на чл. 42, т. 2 от ЗАНН, поради което поправянето им, представлява съществено процесуално нарушение.

Административно наказателното производство въвежда строги правила за осъществяването му, както в основния закон - ЗАНН, така и в специализираните закони, които определят различните видове административни нарушения и наказанията за тях. Ето защо и особено важно е за държавните органи, които прилагат административно наказателните разпоредби да извършват това при стриктно съблюдаване на законовите разпоредби. Това се налага не от обстоятелството, че прилагането на нормите, които определят отговорността на всеки нарушител е самоцелно, а от обстоятелството, че стриктното им спазване е гаранция за справедливост на процедурата и липса на произвол. Във всеки конкретен случай когато държавните органи искат да ангажират административно наказателната отговорност на едно лице, извършител на административно нарушение, са задължени съобразно ЗАНН да опишат това нарушение както от обективна, така и от субективна страна с неговите признаци, както и с ответното му наказание. Точното прилагане на този обективен критерий за наказание, съответстващо на извършеното административното нарушение е от огромно значение не само за защитата на жалбоподателя, който има право да научи в цялост какво точно нарушение е извършил, за да организира защитата си, но и с оглед на спазването на принципа на законосъобразност, който стои в основата на административното право.

С оглед на всичко горепосочено, съдът намира, че е опорочена процедурата по съставяне на АУАН-а.

Административно наказващият орган от своя страна, не е изпълнил задълженията си по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, като е следвало преди да се произнесе по преписката, респективно преди да издаде НП-то, да провери АУАН-а, с оглед неговата законосъобразност и обоснованост.

Коментираните нарушения на процесуалните правила, неотстраними в съдебната фаза по обжалване на издаденото наказателно постановление, са от категорията на съществените, тъй като ограничават правата на привлеченото

към административно наказателна отговорност лице.

Водим от горното, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 19-0938-004355 от 23.08.2019 г. издадено от *** Сектор „ПП“ – гр. Плевен към ОДМВР – гр. Плевен, с което на осн. чл. 53 от ЗАНН и 183, ал. 2, т. 1 от ЗДвП на ВЛ. АНДР. К., с ЕГН: ***** от *** е наложено административно наказание - глоба в размер на 20 лева, за нарушение по чл. 98, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок, от получаване на съобщението от страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____